

Catalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sanctis Agabo [et] Secu[n]dino ep[iscop]is [et] socijs martyribus.
Cap[itulum]. c.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

De sanctis in mense aprilis occurrentibus. Cap. xcix.

quasi proprio interemis. Patruus vero inde signe ferens a pueri se confusum: patri gesta rectuit: et ut petrinum a scholis remoueret oino persuasit. Limebat enim ut dicebat ne cum petrinus fuerit bene eruditus ad meretrice illam romanam ecclesiam se cederet: et sic eorum fidem confirmaret. Quin nesciis versus dicitur: dum petrinus hereticorum pectora diuina destructurum tam alter casphas proferavit. Sed quod res a deo fiebat pater monitis fratris ascensionem non posuit sperandasque puerum ad suam secreta pertraheret cum in grammatica eruditus foret. Cuides autem petrus non esse tuum cum scorpionibus habitare: relicto seculo: fratribus predicatorum ordinem anno et introitum. In quo anno annis fere perseverauit: et ad cumulum totum profectiōis ascendit. Virginitate quoque meritum et corporis illibata seruauit; nec alicuius mortalium criminis contumaciam sensit: sicut suorum confessorum testimonium probat. Earne quoque felicium assiduis macerabat. Noctes post bieue somniū studio sacre scie occupabat: dies vero animarum commodis impeditus predicationibus vel confessionsibus aut hereticorum disputationibus insistendo: pro fideli quoque defensione se rotum exponebat: orationibus crebris petens a domino: quod non finiret cum ex hac vita migrare nisi sumpto calice passionis: multis etiam miraculis coruscabat. Quadam die dum mediolanum quendam episcopum hereticorum a fidelibus captum propter populi multitudine examinaret: et disputatione protracta fuisse: et maximus solis estus cunctos affligenter heresiarcha petro dicebat: quod si erat ira sancta ut eum stultus populus affirmabat: populū ipsum estu mortis permittere non debebat: et quod rogaret defensum nubem aliquam soli operonaret: et sic populus refrigeraret. Asterea quod si fieret fidei catholicā recipiererat: maxime cum nulla vel minima nube cula in aere appareret. Quod beatus petrus corā oibus se facturū permisit. Deinde ad dominum orationem fudit. Statimque signo crucis edito: nubes in aerē ascendit: et se inter solem et populū interposuit: atque in modum papilionis cūctos ab estu per magnā horā refrigerauit: hereticus hō in sua duritiae permanēs: ad veritatem fidei venire contēpsit. Contractū quendam noscere asserunt: qui per quinqueūnū in sextario trapebat ad se deductū mediolanum sanauit. Nobilis quidam filius habebat qui tumore gale horribilis: nec loqui nec vir suspirare valebat: caput petri ex denotione sustulit: de qua filio gulam retigit: illegit continuo sanitatem recepit. Idem nobilis postmodum graui corrosione corporis torquebat: qui capa candē ex devotione refermatam super se ponit fecit: moxque vermen pilosum duo habente capita euomuit et oīs dolor cessauit. Quidam etiam iuueni muto immiso dīgito in os eius tactus lingua beneficium loquelle cocessit. Utrum cū pestis heretica in lombardie prouincia pullularer: summus pontifex ad pestē diabolicā abolandā: diuersos in

quisitores de predicatorum ordine in diuersis lōbardie partibus delegauit. Inter quos beatum petrinum in mediolano et in eius comitatu inquisitorē prauitatis heretice auctoritate apostolica ordinauit. Qui sibi in iunctū officiū dilectorē exercēs hereticos vbiq; perquirēs nullā eis requiem tribuebar: sed ipsos tam potentia q̄ sapientia conuincebas. Quod illi videntes de ipsius more tractare ceperunt: et fauorem quendam ipsorum faciunt: ut eum occideret precibus et precio induixerunt. Cum igitur sanctus petrus de ciuitate cumana ubi trahit sui ordinis prior erat mediolanum pergeret pro officio inquisitionis exequēdo predictū sacrilegū ipm in itinere aggressus educro ense sacrū eius caput crudeliter imperit: et duobus diris vulneribus sauciauit. Qui non querula voce murmurās sed sufferens omnia patienter suum dñm spiritū commendabat. Symbolū sacre fidei pro qua dimicabat deuotissime p̄ferebat: cuius nec in mortis articulo desistere esse preceo. Sed eus adhuc martyris dñi palpitarer cultellū littorū arripuit: et platera eius transfixit. Eius corpus fratres predicatores tulerunt: et mediolanum deferentes honorifice sepelierūt. Ad cuius sepulturā lampades dependentes plus ries diuinit̄ et absq; hūano studio sunt accense multis quoque coruscant et manifestis miraculis ibidē requiescens: qui passus est. iiiij. kalē. maij. De sancto Titico diacono. Cap. xcix.

Titicus diaconus discipulus sancti pauli apostoli tunc ex vii. discipulis fuit: ut scribit abbas dorothē. Huius meminit tē apostoli in epistolis suis: videlicet ad col. iiiij. et secunda timo. iiiij. pronūcians eum fratrem charissimum ac conservū suum in dñs. Qui etiam ab eodē apostolo episcopus colophonie ordinatus: post predicationis officium diligenter peractum apud paphum oppidū insule cypri quieuit in dñs: ibide sepultus. iiiij. kalē. maij.

De sanctis Agabo et Secundino ep̄is et sociis martyribus. Cap. c.

Babus et secundinū episcopi et socii eorum passi sunt apud circeū. coloniā: que ē in nimida. Qui persecutione valerianti post longum exilium in prefata urbe in qua tunc maxime gentilium rabies ad tentandam fustorum fidem inhibabat illos lustri sacerdotio gladio consumati effecti sunt martyres glorioſi. Passi sunt etiam in eos collegio emilianus miles torula et antonia sacre virgines et quedam mulier cum suis gemellis: qui passi sunt. iiiij. kalendas. maij. Hec adō.

De sancto Leone episcopo. Cap. cl.
n iii